ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΑΡΑΡΑΟ

ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ "ΘΕΟ"

ΤΙΜΑΤΑΙ 1,25

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ
ΤΟΥ
ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ

ΣΑΝΣΟΝΕΤΤΕΣ

Α. ΒΩΤΤΗ

Δημιουργία
Α. ΧΡΥΣΟΜΑΛΛΗ

ΦΑΙΝΕΤΑΙ

(Parlè) — *Ἦταν ἡ μέρα ποῦ ἀνεμένετο ἕνα σιτοφορτίον. Κατεβαίνω λοιπὸν καὶ γὼ στὸν Πειραιᾶ καὶ στριμώχνομαι σὲ πλῆθος, τὴ σειγμὴ ἀκριβῶς ποῦ ὅλοι φώναζαν «νάτο, νάτο καταπλέει».*

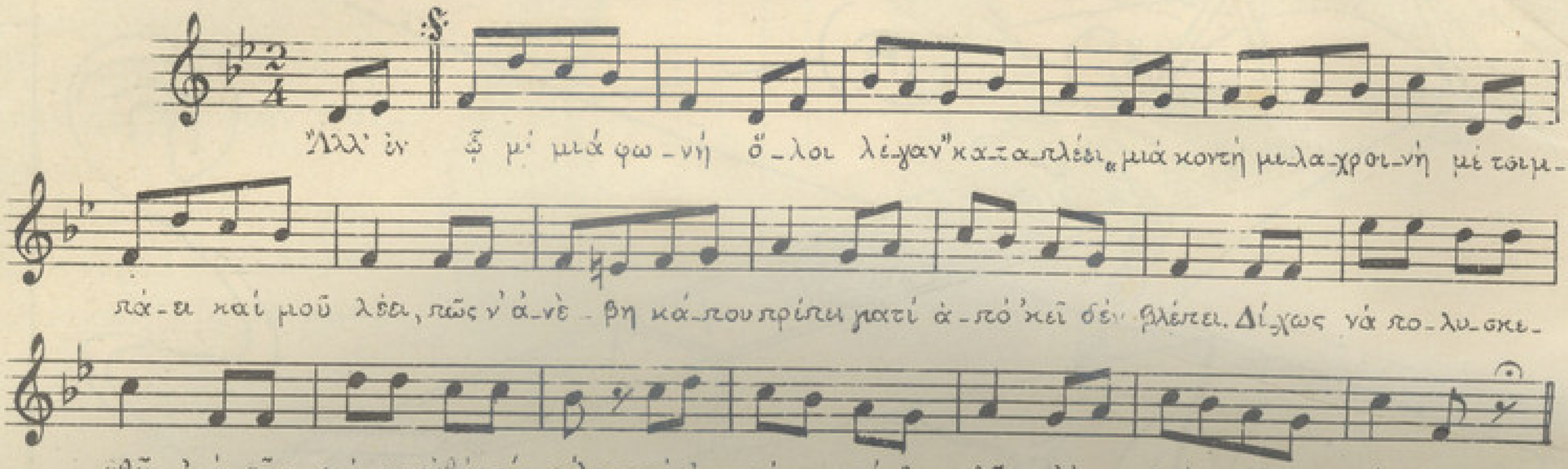

(Parlé) — *Πῆ οδηγεῖ, οὔτε ἀπὸ 'δῶ δὲν φαίνεται καθόλου μωῦ λέει.*
— *Μὰ πῶς δὲν φαίνεται, δεσποινίς, ἀφ' οὗ . . . .*

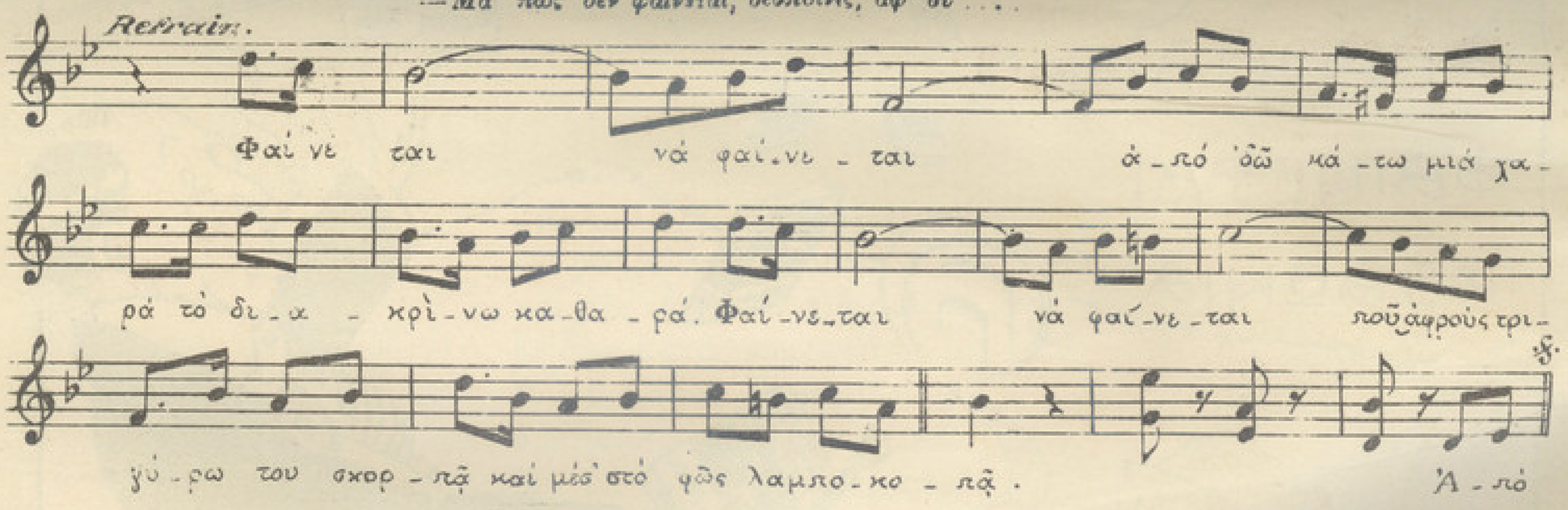

II

Ἀπὸ κείνη τὴ στιγμὴ
φίλη μου ἔγινε θερμὴ
καὶ γιὰ ὅλα μοῦ μιλοῦσε
καὶ γιὰ ὅλα μὲ ρωτοῦσε
Καὶ ἀργότερα τὸ βράδυ
μέσ' στὸ μαῦρο τὸ σκοτάδι,
ὅταν αὔξησε ὁ καϋμὸς
τὴν ῥωτῶ συγκινημένος:
Πότε ὁ ἀποκλεισμὸς
θὰ λυθῇ πιὰ ὡρισμένως.
(Parlé) — *Τί λέτε καλέ, μοῦ λέει. Μόνο αὐτὸ νὰ μὴν ἐλπίζετε ποτέ. Σᾶς δίνω καὶ τὸν λόγο μου.*
— *Ὥστε γιὰ νὰ μοῦ δώσῃ καὶ τὸν λόγο της φαίνεται . . . .*
(Refrain)
Φαίνεται, ναὶ φαίνεται
ὅτι ἀλλοιῶς δὲν γίνεται
καὶ εὔκολα δὲν λύνεται.
Φαίνεται, ναὶ φαίνεται
πῶς κι' ἂν λυθῇ καμιὰ φορὰ
θὰ 'χῃ ἐπακόλουθα πικρά.

III

Κι' ὅλη νύχτα συζητοῦσα
μὰ ὅσα κι' ἂν τῆς εἶχα πῇ
νὰ τὴν πείσω δὲν μποροῦσα
πῶς ἡ πεῖνα θὰ κοπῇ.
Ἕως ὅτου ἀπροσκόπτως
αἰφνιδίως κι' ἀπροόπτως,
σὰν ὁ ἥλιος πιὰ ἐβγῆκε
ξάφνου ἀκοῦμε μάνι-μάνι
ὅτι ἐπὶ τέλους μπῆκε
τὸ φορτίον στὸ λιμάνι.
(Parlé) . — *Ἐγὼ δὲν τὰ πιστεύω αὐτά, μοῦ κάνει, καὶ πλησιάζει στὸ παράθυρο νὰ ἰδῇ. Ὁρίστε νὰ τε φαίνεται καθόλου.*
— *Μὰ τί θέλετε, ἐπὶ τέλους, νὰ δῆτε γιὰ νὰ πεισθῆτε, ἀφοῦ . . . .*
(Refrain)
Φαίνεται, νὰ φαίνεται
ποῦ ὅλο ἕνα προχωρεῖ•
κι' ἀδίκως ἐπιμένετε.
Φαίνεται, νὰ φαίνεται
πῶς καὶ ν' ἀδειάσῃ δὲν μοῦ ῥγεῖ
καὶ μὴ σᾶς κακοφαίνεται.

ΦΑΙΝΕΤΑΙ

PIANO.

ff

1.

2.

parlé

p

rall.

ff